

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer.
kedden és pénteken.
Á r a :
Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre 3 ft. — kr.
Negyedévre . . 1 ft. 50 kr.
A szerkesztő irodája:
Klasmuteza 564 szám.
Kiadó-hivatal ugyanott.

NEMERE.

Politikai, közgazdászati és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

4 hasábos garmond sorért,
vagy annak helyéért 4 kr.
(1—10 sornyi hirdetés ára
mindig 40 kr.) — Bélyegdíj
minden ígatáskor 30 kr. —
Nagyobb hirdetéseknelalku
szerint. — Hirdetések fölvé-
tetnek a szerkesztőségénél.

Előfizetési felhívás

NEMERE

ezimü politikai, közgazdászati és társadalmi lap III. — 1873. évfolyamára.

Mult számunkkal kezdődött a III. évfolyam 2. évfolyama, melyben a „Nemere“ meg fogja tartani eddigi irányát, képviselvén a Székelyföld érdekeit és a királyföldi magyarság ügyeit. Azáltal, hogy a pártolás hiánya miatt megszünt „Udvarhely“ működésükét is elvállalta, növekedtek kötelességei, de gyarapodtak anyagi és erkölcsi erői is. Midőn tehát törekszik kettős feladatot teljesíteni, olvasóinak ezzel összekötött kettős előnyt fog egyszerre nyújthatni.

Kérjük tehát a t. cz. közönséget, sziveskedjék az előfizetéseket minél hamarabb megtenni illetőleg megújítani. Több részről óhajnak eleget teendők, ezután a „Nemere“-t megjelenése napján fogjuk postára tenni, hogy vidéki olvasóink szerdán [mikor nem kapnak pesti lapokat] és szombaton olvashassák. Városi előfizetőinket kérjük, szállásaikat kiadó hivatalunknál pontosan feljegyeztetni, mivel a jövő évfolyamban a lapokat minden díj nélkül házhoz fogjuk küldeni.

Előfizetési árak:

Április—december . . 4 frt. 50 kr.
Április—szeptember . . 3 „ 50 „
Április—juni 1 „ 50 „
Egy hóra — „ 50 „

A „Nemere“ egész tiszta jövedelme a „székely nemzeti történet“ megírása jutalomdíjára van szánva.

A „Nemere“ szerkesztősége.

Szász panaszok.

II.

Emlékezzenek vissza olvasóink a „Kronstädter Ztg.“-nak mult számunkban idézett soraira. Azt állítja legelőbb, hogy a magyar lapok mindent megtámadnak, a mi német. Következő mondatában sokkal messzebb megy, mert az egész magyarságra fogja rá, hogy az mindenben kimutatja a német cultura elleni gyűlöletét s a németiséget gyökeréből kiirtani szeretné, legalább Szt. István birodalma területén. Aztán kikerekíti ezen szeretetre méltó rágalmat azon következtetéssel, hogy a szászokat is azért gyűlöli a magyarság, mivel ők a németiségnek egy ágát képezik.

Mi következik abból, hogy a magyar lapok mindent megtámadnak, a mi német? Legalább is az, hogy a német lapok jogosítva vannak mindent megtámadni, a mi magyar. Ha rágalmaznak; ha hazudnak; ha szemtelenkednek; nekik mindazt nem lehet felróni, mert hiszem a magyar lapok kezdették megtámadni elébb mindent, a mi német.

Hát abból mi következik, hogy a magyarság mindenben kimutatja a német cultura elleni gyűlöletét? Abból az, hogy a magyar faj mivelődés-képtelen, mert tudvalévőleg más cultura nem létezik, csak a privilegizált német. Következik továbbá az, a mit meg mondott az északamerikai elnök az indiánokra nézve, hogy ha be nem veszik a civilizatiót, ki kell irtani őket. —

Ez fájdalom, ránk nézve még egyéb okból is következik a „Kr. Ztg.“ szerint. Mi ugyanis ki akarunk irtani mindent, a mi német. A de-

rék németek előtt tehát nem áll egyéb választás, mint vagy csendesen tartani nyakaikat, a mig mi rendre leharapdájuk; vagy az önvédelem jogosultságánál fogva kiirtani mi bennünket. Hogy is érdemelnének egyebet, midőn mi a cultura nem akarjuk bevenni és mindent, a mi német, ki akarunk irtani!?

Ime, ez a mi sorsunk a szász testvér szerint, a kit csak azért gyűlölnék, a mért ő is német; s a ki ezennel tudára adja a többi németnek, hogy a cultura-képtelen magyarok mindent ki akarnak irtani, a mi német!

Nem minden alkotmányos országban jogosult pártközdelemről van itt szó; hanem a meghatározottabb fajgyűlöletről és undok lázításról azon nemzet ellen, mely a németet megmentette a szlávoktól több ízben; mely századokon át felfogta a török ostromot, hogy az alatt a német miveltség nyugton gyarapodhassék; mely kenyeret és tekintélyt adott a hozzá bevándorolt számtalan németnek, azok közt a szászoknak is; mely legközelebről megakadályozta, hogy a német testvérlétre bonyolódjék, midőn hatalmas ellensége a francia határain állott; mely jelenleg is a legőszintébb szövetségben él mind az osztrák németekkel, mind a német faj nagy birodalmával; melynek vezér férfiai oktan előszeretben részesítik a birodalom minden más nemzetisége fölött ma is épen a szászot; s a melynek végül épen annyi joga van isten napja alatt élni, mint magának a németnek.

Csekély dolog! ki venné számba, hogy mit beszél a „Kr. Ztg.“? Mondhatják azok, a kik mindig a magasabb politikai szempontokkal szoktak takarózni; a kik ezen jelszóval palástolnak mulasztást, hibát, helytelen intézkedést.

De engedelmet kérünk, akár mit mondjon a magas szemöldöklü könnyelműség: ez legkevésbé sem csekély dolog.

Egyénnek egyén ellen sem szabad ily módon szítani a gyűlöletet, mert rágalom és becsülettámadás címén azonnal bepörölik. Hogyan lehetne megengedhető az egy ország alapító és fenntartó nemzetiségével szemben.

Hiszem ha a magyar nemzet valóban olyan, a minőnek ezen cikk leírta, akkor valóban csakis a erőszak kényszerítheti az ország német ajku lakóit, hogy intézményeinket és magunkat megtűnjenek; akkor kellő okot szolgáltatunk arra, hogy a világ kerekégén élő minden német „Erb-Feind“-nak nyilvánítson bennünket és aként bánjék velünk!

Magyarországnak mindez ideig nem volt panaszja német polgáira; azok a szász kivéve mindig híu társai voltak az alkotmányért és szabadságért küzdő magyarnak. De vajon maradhat e ezekre is hatás nélkül, ha azt hallják és olvassák, hogy mi üldözzük a szászt, és csupán azért, mivel az is német, mivel hogy mi minden németet kiirtani szeretnénk?

S vajon nem látszik-e ezen alávaló eljárás hatása a külföldi német sajtóban, a mely olykor a pusztai vadaknál szörnyetegbeknek fest le bennünket? Ki volt mutatva helyett, legközelebről a „Hon“-ban, hogy nemzeti becsületünknek ezen tetvei rendesen a mi kényeztetett kedves testvéreink közül kerülnek ki.

A nagy közönség azonban nem tudhatja az indokokat, nem ösmeri a személyeket: hanem az Augsburger, Frankfurter, meg a sok Wiener Ztg. állítására okvetetlen elhiszi, hogy mi egy nagyon alávaló nép vagyunk.

S hogy ne midőn itt országunkban, szemünk előtt, egy loyális hirben álló lapocskavágja mindezt szemünkbe.

Igy teszük gyűlöltté a magyart bent hazájában, így azon szomszédai előtt, a kiktől bizony legkevésbé érdemli.

Hallod-e vén bolond Lear! Goneril és Regan, a kiknek mindenedet adtat, kiütnek a

csattogó zivatarra; elüzött és nyomoradban mégis híu leányodat pedig czinkosai fojtják meg!

Ha isten megóvja Magyarországot attól, hogy Lear sorsára jasson, az semmi esetre sem Goneriljai ádáz indulatán fog mulni.

De hiszen tán igazuk van a mi kedves testvéreinknek? Mi talán valóban adtunk okot méltatlankodásaikra?

Vizsgáljuk meg minden panaszokat rendrel

A toroklob. *)

Leírhatlan azon fájdalom, mit a szülők éreznek akkor, midőn ép, egészséges kedves gyermekük a roncsoló toroklob, mint valamely gyilkos által alig párnapos betegség után megfojtatik, — de kimondhatlan azon veszteség, melyet ezen epidemia az ifju nemzedékben tesz, melynek szomorú következményeit egykor maga a nemzet fogja érezni, mert most is kevesen vagyunk, s mi fog történni, ha egész korosztályok kihalnak? mennyire vissza fog maradni hazánk a haladás terén?

Szomorú ezen körjelenség még oly családoknál is egy városban, melyek minden áldozatot megtesznek, s legjobb orvosokat vesznek igénybe, de szomorú és kétségbeesítő oly falusi helyeken, melyek több mérföld távolra esnek orvostól, és hol a nép sokkal szegényebb; semhogy legjobb akarat mellett is pénzt, de bár néha időt is áldozni tudhatna.

E makacs, pusztító betegség csak néhány év óta jelentkezett hazánkban s máris 100 évre vette ki részét; az orvosi tudomány fáradhatlanul működik annak meggátlása, gyógykezelése érdekében, de úgy látszik kevés eredménnyel, mert részint még mindig csak kísérletképen történik a műtét, de részint mert a lélekszámhoz képest kevés szakértő orvosokkal bírnak, s továbbá mert igen nagy azok száma, kik az orvost és gyógyszerárt csak hirtől ösmerik.

A vészharangot már rég meghuzta a napi sajtó, sőt az országházában interpellatiók is történtek, mind hasztalan; legtovább egy-egy kerületi főorvos lön e végett fölszólítva — egy ember 40—50.000 lélek fölött örködni! — de tudunk szerint oly intézkedések nem történtek, melyek a ragály valamiképi meggátlását eszközölnék, oly védőszeret nem levének közzé téve, melyeket minden szülő, a legszegényebb koldus is családja körében alkalmazni tudhatna.

Hogy egy kerületi főorvosnak csak egy község is ily járványoknál elég elfoglaltatást ad, az tagadhatlan; mert a ki e betegség gyógykezelését némileg ösmeri, belátandja azt, hogy egyetlen beteg gyereket is egy nap bár 3-szor kell az orvosnak meglátogatnia, mi fog történni tehát oly községekben, hol több ezer gyermek van kitéve a veszélynek? mert ha szinte akkor hivatik is az orvos, midőn a gyerek beteg lesz, tehát idejekorán, de még is mire az orvos több mérföld távulról megérkezik, többnyire már későn jött, s ha így egyik faluból a másikba vitetik, rendesen egész körutja csak hiába valóság.

Mindenek előtt községi orvosokat kell állítani, ezen legégetőbb szükségén kell honatyainknak segíteniök, rendezni kell az egészség ügyet, hogy minden község köteleztessék orvost tartani.

De mi történjék addig is? mert minden óra, minden percz késő, a járvány nagy mértékben rabolja a családok legszebb virágait.

Magas kormányunknak haladék nélkül intézkedni kellene, hogy minden községbe, hol a

*) Kérem a hazai lapok érdekes szerkesztőit, sziveskedjenek ezen ügyről megemlékezni. Szerk.

járvány mutatkozik, államköltsége bizonyos ideig orvosok alkalmaztassanak, hogy ha a járvány-lepte községek száma nagy, akkor orvosnövendékek 4—5-öd évesek is e műtetre bétaníthatók, s azonnal alkalmazandók.

Egyáltalában az orvos urak volnának hivatva a népek tanácsot adni, de ugy látszik nem igen van idejük; azonban a természet titkait fűrészni mindenki jogosítva van, jőjjön a segély bár oly egyéntől, kinek nem hivatása az orvosi tudomány, de ha a segély olyan, melyben az orvosi tekintélyek nem botránkoznak meg, s olyan, hogy minden községbe a legutolsó falusi kunyhóban is föllelhető, ugy nézetünk szerint azt nem tiltani, de sőt annak alkalmazását tanácsolni, s hatóságilag megparancsolni honfiai kötelesség.

Legtöbb orvosok megegyeznek abban, hogy a ronszó toroklob egy oly ragályos betegség, mely a légszó környezetét szokta megtámadni, abban is megegyeznek, hogy ezen ragály eltávolítása oly edző szerekkel történik, melyek fertőtlenítőül hatván, a gyuladasi képződményeket fölbontják, valamint az is áll, hogy ily kényes műtét keresztül vitelét csak szakértő orvos eszközölheti.

Látjuk, mily veszélyes ezen betegség, mily szakavatottságot igényel annak gyógykezelése; határozottan állíthatni, hogy ragályos lévén, érintkezés által száll egyikről a másikra legtöbb esetben, ugyan azért nem habozunk kimondani, hogy legfontosabb: védő szerről gondoskodni, s e betegséget ha csak lehetséges kiküszöbölni, illetőleg az egészséges gyerekeket e ragálytól megvédeni.

Egy oly szerre van tehát szükség, mely fertőtlenítőül hasson, de az utolsó koldusnál is otthonos legyen, továbbá oly műtőre, a ki ezen szert minden egészséges gyereknél naponta bár nyolcszor alkalmazza.

Vannak ugyan fertőtlenítő szerek, melyeknek hatása talán gyorsabb, de az ily fertőtlenítő szerek csak gyógytárban kaphatók, melyeknek alkalmazására csak szakértő orvosok hivatják, már pedig, hogy minden egészséges gyereket kivétel nélkül naponta 8-szor orvos látogasson meg, az lehetetlenség.

Ugyanezért mint fertőtlenítő szert bátor volnék ajánlani jó erős bor-eozetet, vagy közönséges erős eczetet — műtőképp pedig, a ki e szert alkalmazza, ajánlanám magát a gyereket — ugyanis ha jó erős eczetbe egy darabka czukort mártunk, ezt a gyerekek jó kedvvel szopogatják, a czukor pedig a nyelven összeolvadván midőn lenyeletik, a légszó mindazon részeivel érintkezik, hová a ragály magát befészkelni óhajtja — de továbbá az eczet belsőleg is megteszi hatását — adagolni lehet bár 3 óránként egyszer. Az eczet már nagyon rég elősmert fertőtlenítő szer, s gyakori alkalmazása ellent áll a veszélyes megtámadásnak.

Az eczet adagolásával még következő szabályok volnának összekötendőek.

a) Kerülni minden oly alkalmat, mely már magában toroklobot idez elő, mert ott hol a légszó gyuladt állapotban van, fogékonyabb a ragály befogadására — ugyan azért a gyerekek jó lábballal ellátandók, nedves, esős, szeles időben ki nem bocsájtandók.

b) Habár a gyerekektől a szorakozást, szabadban játszódást megvonni nem tanácsos, talán lehetetlen is; de mégis oly községekben, hol a ragály uralkodik, ezen szorakozás is nagy óvatosság mellett engedtessek meg, egyáltalában minden család maga gyerekeit tartsa elkülönítve saját udvarán vagy kertjében, s engedje őket ott játszódni.

c) Minden reggel a szobák ablakai kinyitandók, hogy friss lég hasson bé, azután eczettel gyengén párolni lehet.

d) Ott hol egy gyerek torokfájdalommal kezd panaszolni, a többi gyerekek onnan azonnal eltávolítandók, ha pedig nincs több egy szobánál, ugy más rokonok vagy ösmerősökhöz szállítandók, hol gyerekek nincsenek, addig is egy tiszta zsebkendő eczetbe mártandó s az orr és száj elébe kötendő.

e) Hol egy gyerek ezen betegségben elhalálozott, gondosan össze kell szedni annak ruházatát, melyet betegségében viselt, vagy eldobni, elégetni, vagy eczetbe tartani, s azután kimosni — továbbá a gyerekek netaláni hányá-

sát vagy ürületeit gondosan összeszedni, s azon helyeket eczettel iztatni s megmosni.

A mely gyereken pedig csak alig mutatkozik a torokfájdalom, azonnal egy percet sem szabad késni, hanem szakértő orvoshoz fordulni, mert habár gyakran kevésbé veszélyes toroklobok is merülnek fel, de nem tudván a szülők azt fölismerni, ha baj csakugyan ronszó toroklob (Dyphtheritis) akkor a legkisebb idővesztés is menthetlen halált eredményez, míg ideje korán jó orvosok a bajon segíthetnek.

Alig hiszem, hogy létezzék szakértő orvos, a ki ezen ártatlan óvintézkedéseket ellenezni tudná, sőt meg vagyk győződve, hogy annak czélszerűségét, óvszeriépíteni alkalmazását maguk is ajánlani fogják.

Azért is honfiai szíveséggel fölkérem a község előljáróságot, egyházi lelkészeket, tanítókat, hogy templomokban s nyilvános helyeken a szülőket e betegség veszélyességéről és makacosságáról tudassák, magyarázzák meg nekik az óvszerek miképp alkalmazását, s oktassák őket, hogy gyerekeiket, mint kertész az ő virágaira, felügyeljenek.

Adja Isten, hogy ezen ártatlan szer alkalmazása fényes sikert eredményezzen, s irtsa ki hazánkból e pusztító elemet — én magam pedig nagy köszönettel venném, ha az illető községek s egyházak előljárói valamint a tanító urak az eredményről bár néhány sorban a „Nemeré“-t tudatni méltóztatnának.

Nemerécske.

Oláhországi vasutak.

A magy. kir. közmunka és közlekedési miniszter jelentése az országos közlekedési eszközök tárgyában megjelent. E tervzetben némely igen fontos nemzetközi pályarészletet nem találunk az I-ső csoportban, melybe tartoznak. Ilyen a Brassó-Tömös közötti, csupán 3,30 mérföld 3 millió 696,000 forintba s a román területen 8 millió 694,000 forintba s így összesen 12.390,000 forintba kerülendő pálya, melyről a jelentés mint legrövidebb, legenyesebb összeköttetésről szól, midőn mondja, hogy a kormány „tanulmányai alapján azon meggyőződésre jutott, hogy a kereskedelem érdekeinek s az építésbeni takarékoságnak szemmel tartásával először is Brassónak még pedig tömösi szoroson át létesítendő összeköttetése eszközözendő“ — melynél fogva Brassó Bukaresthez 23, Galatzhoz 38 mérföldre esik s így Bukaresthez 16 mérfölddel közelebb s Galatzhoz csak 1 mérfölddel messzebb, mint a bodzai szoroson át. S ezen vonal a II. csoportba felvére, daczára legnagyobb nemzetközi fontosságának, míg számos alárendelt jelentékenységi vonalok az elsőben díszlenek. Hiába a mi érdeheink mindig csak másodrendűek!

XI-ik közlemény

a székely pályadíj ügyről.

Márczius 25-ikétől fogva 31-ikéig nem levén Kolozsvárott, e napig, illetőleg april 1 ig a következő küldemények jutottak kezembe.

A székely-kereszturi magyar királyi állami tanítóképzőigazgatója t. Gyertyanffy János ur tudatva tanár társaival, hogy a gondviselésök alatti intézet növendékeinek önképző-társulata tagjai minden felsőbb ösztönzés nélkül a Székely pályadíj alapra adakozást gyűjtöttek s illető helyre juttatás végett hozzá beadták: ez alkalomból felszólította tantársait arra, hogy ha ezen fontos kulturai célra valamit áldozni óhajtanának, szíveskedjenek ívére jegyezni, ő 2 frtot ad; a szándékot a tanárok helyeselték s adtak e szerint: Karácsonyi István 50 krt, Veres Sándor 50 krt, Bedő Dénes 1 frtot, Felméri Mózes 1 frt., Kozma Ferencz 1 frt., Sándor Domokos 1 frt., együtt 7 forintot.

Az önképzőkör Bakk Domokos III-ad éves növendék indítványára tette össze érintett adományát. Ez ifju az igazgató jelenlétében tartott önképzőköri gyűlésben, ismertetve a Székely nemzet Története megírását indítványozó cikket, meleg szavakban indítványozta ifju társai előtt annak tetteles áldozattal való pártolását; az igazgató elnök helyeselte s az ügy előmozdításához járulást maga is szükségesnek és szépnek nyilvánította, mert ugy mond — a ma élő nemzedék mult történeteiből tanulja meg ismerni őseit s azok erkölceseit, ebből vonhat következtetéseket, s merithet lelkesedést hazája és nemzete boldogításában való hasznos munkálkodásra, így fog képessé lenni arra, hogy hiven, de öntudatosan ragaszkodjék polgári jogaihoz, szintén hiven betöltve polgári kötelességeit. A gyűlés

az indítványt elfogadta, a gyűjtésre Bakk Domokost felkérte, kinek az azonnal alá irtak és fizettek a következő tanuló ifjak: Bakk Domokos adott 50 krt., Sztitás János 15 kr., Sándor Áron 50 krt., Király Sándor 50 kr., György Pál János 40 kr., Barabás Gergely 50 kr., Szép János 50 kr., Spaller József 18 kr., Bodor Miklós 50 kr., Olajos Farkas 50 kr., Czirmai Lajos 50 kr., Törös Lajos 80 kr., Petke Károly 1 frt., Szabó Mózes 25 kr., Zoltán András 50 kr., Járó Lajos 50 kr., Demény Lózes 99 kr., Péter Vilmos 50 kr., Gál Károly 10 kr., Forró Ignác 20 kr., Sándor Ferencz 20 kr., Zajzon János 20 krt., Bakó Dániel 20 kr., Felméri Albert 30 kr., Darkó Domokos 20 krt., Fábrián Károly 20 kr., Gábos Lajos 20 kr., Keresztes János 25 kr., Csinádi Lajos 20 kr., Cseh Izák 21 kr., Szász József 20 kr., Jóna Sándor 20 kr., Kibédi Lajos 20 kr., Kovács József József 56 kr., Mihályfalvi Károly 35 kr., Farkas Károly 10 kr., Olasz József 10 kr., Csizsádi János 50 kr., Cserei Gynla 20 kr., Fülöp Péter 20 kr., Sándor Albert 10 kr., Albert Elek 10 kr., Bartha József 15 krt., Kis Tamás 20 kr., Derzsi Domokos 20 kr., együtt 15 frt. 9 kr. Az igazgató ur két okból tartja igen értékesnek e gyűjtést, mert a néptanító pályára eddigelé csak a legszegényebb sorsu ifjak szánván el magukat, e tanító-képezdében tanuló ifjak is többnyire szegények, tehát ilyektől való a haza oltárára gyűlt e szép áldozat; továbbá azért, mert szegénységük a tanárok előtt ismert levén, senkinek eszébe sem juthatott őket ily önmegtartózkodással járó áldozatra szólítani fel. Itt így ír — a tanítványait szerető igazgató — valóban a közmívelődési eszmék iránti ifju nemes lelkesedés hatott s hozta létre a nemes cselekedetet. Vajha — így zárja be a derék igazgató hozám irt levelét — a Székely nemzet Története megírása előhírnöke, uttörője lenne a székely földi népiskolák számára készitendő nemzeti történeti tankönyvnek, hogy a nemzet történetében rejlő szellemi kincsek valósággal nemzeti közös kincsé válhatnának, hogy így minél előbb nem csak a nemzetről, hanem a nemzetnek irt történetünk is lehetne? (Vége következik.)

A „Keletnek“ ezeket írják Nagy-Szebenből: Némi kiegészítésül az ó-szász atyafiak hangulata jellemzéséhez azt is felemlíteném, hogy a „S. D. Wochenblatt“ szerkesztősége a belügyminiszter ur szerdahelyi jelöltségéről megemlékezvén ugy nyilatkozik, hogy ha a német választók a belügyminiszterre szavaznának, mielőtt ez a megyesi programot aláírná, akkor a német választók becsülete egy fagarast sem érne. (Hát most mennyit ér?)

Különbön megirhatom, hogy a belügyminiszter ur érintett jelöltségéről szóló hir nem légből kapott, hanem valóságos alapszik. Bömches Gyula szerdahelyszéki képviselő közelebről választókerületében megfordulván, az ottani befolyásosabb körökben a belügyminiszter urat csakugyan ajánlotta követjelöltnek; ez azonban nem képes Schreiber Ferencz a néhai „Sieb. Blätter“ volt szerkesztőjét abban akadályozni, hogy a belügyminiszter ur jelöltségével szemben saját jelöltségéhez ragaszkodjék, mert hát ő több „just“ tart hozzá, miután ő is aláírta a megyesi programot. — Ám váljék a szétbomlott ifju szászok ezen hajdani bajnokának jó egészségére!

Külföld.

A francia nemzetgyűlés szombati ülésében Du faure igazságügyminiszter egy törvényjavaslatot terjesztett elő, melyben elrendeltetnék, hogy jövőben a császári család egy tagjának sem szabad a kormány jóváhagyása nélkül Franciaországban tartózkodni.

A romániai kamrában 30 képviselő indítványt adott be a romániai pályáknak a magyar pályákhoz leendő csatlakozása iránt, és pedig a következő pontokon: a Vulkan-szorosnál, a verestronyi szorosnál, Tömösnél és Tirguoená-nál. Ezen csatlakozási pontok tanulmányozása végett 150,000 franknyi hitel engedélyeztetnék a kormánynak. Ez indítvány az osztályokhoz utasítottat és valószínűleg még a kamara jelen ülésében elfogadtatik.

V e g y e s.

(A képviselőház) ülései a delegatiók munkálatainak befejezéseig april 24—26-ig felfüggesztetnek; a második ülésnek elején az 1874. évi budget, a keleti vasutügy, a büntetőtörvény és határvidéki ügy tárgyalatik. A regnicolaris deputatio mindkét fele 31-én este külön, azután összes ülést tartott; remélik, hogy megegyezés jön létre a pénzügyi kérdésben.

(A képviselőház) márczius 30. és 31-iki üléséből

Brassai áru-tőzsde april 4.

		frt.	frt.	Turó ó vedre		Brassai készítmények.		Csergék.				Kalapok:			
		9.20	10.10	3.40	—	—	—	tarka, dar. Nr. 3 4 5 6				Kossuth Nr. 1 2 3			
Buza, tiszta 64 kupás köble	elegy	7.40	7.60	4.00	—	—	—	Posztó, szederjes 3/4	1.95	2.00	—	—	—	—	—
Rozs erdélyi		6.40	6.50	3.80	—	—	—	" mellértes 3/4	1.60	1.65	—	—	—	—	—
" romániai		5.40	5.60	3.80	—	—	—	" szürke szederjessel	2.00	2.00	—	—	—	—	—
Kukuricza		4.40	4.60	1.00	—	—	—	" szürke veressel	2.00	2.00	—	—	—	—	—
Árpa		3.70	5.40	5.40	5.60	—	—	" szürke	1.60	1.80	—	—	—	—	—
Zab, fekete		2.60	2.70	1.40	1.50	—	—	" buzavirágkék 3/4	1.50	1.60	—	—	—	—	—
" fehér		2.55	2.65	1.10	1.15	—	—	" kék 3/4	1.50	1.60	—	—	—	—	—
Harieska		8.00	—	5.00	1.10	—	—	" 3pecsés szed. 3/4	2.25	2.30	—	—	—	—	—
Lenmag		10.00	10.25	—	—	—	—	" vörös mellértes 3/4	2.30	2.60	—	—	—	—	—
Borsó fehér		4.60	5.00	—	—	—	—	" szürke	2.10	2.30	—	—	—	—	—
Lenese		11.50	12.00	—	—	—	—	" natur-vörös	1.90	2.05	—	—	—	—	—
Fuszujka		6.40	—	—	—	—	—	Abaposztók Nr. 1	—	—	1.30	4.00	—	—	—
Kendermag		6.00	6.40	—	—	—	—	" 2	—	—	—	—	—	—	—
Mák		6.80	7.00	—	—	—	—	" 3	—	—	—	—	—	—	—
Dió		8.00	8.20	—	—	—	—	" 4	—	—	—	—	—	—	—
Szilva, aszalt		8.00	—	—	—	—	—	keresztényfalvi	32	34	—	—	—	—	—
Köles		3.50	3.60	—	—	—	—	rozsnói	33	34	—	—	—	—	—
Pityóka, sárga		2.60	2.80	—	—	—	—	bráni	36	38	—	—	—	—	—
" kék		2.50	2.60	—	—	—	—	Moldon	52	62	—	—	—	—	—
Kásák.								Szederjes kék flanel	45	75	—	—	—	—	—
Gyöngykása mázsa		10.50	24.00	—	—	—	—	mellértes szürke	44	70	—	—	—	—	—
Árpakása		9.40	12.00	—	—	—	—	vörösmellértes	46	65	—	—	—	—	—
Sárga kása		7.00	7.50	—	—	—	—	kék csíkos	46	70	—	—	—	—	—
Lisztek.								fehér	48	66	—	—	—	—	—
Zsemlekása		13.80	14.00	—	—	—	—	rozsnói fehér	44	45	—	—	—	—	—
Montliszt 00		14.75	—	—	—	—	—	" kék	44	45	—	—	—	—	—
" 0		13.75	—	—	—	—	—	" csíkos	45	45	—	—	—	—	—
" 1		12.75	—	—	—	—	—	" vörösmell.	46	—	—	—	—	—	—
" 2		11.75	—	—	—	—	—	" szürkekékkel	45	—	—	—	—	—	—
" 3		10.75	—	—	—	—	—	Halnaposztó fehér	26	27	—	—	—	—	—
" 4		9.75	—	—	—	—	—	" fekete	28	30	—	—	—	—	—
" 5		8.75	—	—	—	—	—	" nat. kávészin	30	31	—	—	—	—	—
Kukuriczaliszt		5.80	—	—	—	—	—	" fest.	31	—	—	—	—	—	—
Harieskaliszt		8.60	8.80	—	—	—	—	" szürke	26	26.50	—	—	—	—	—
Körpa		2.00	—	—	—	—	—	Babavári fehér	52	60	—	—	—	—	—
Szalona ó		—	—	—	—	—	—	" sötétzürke	54	60	—	—	—	—	—
" uj		36.00	40.00	—	—	—	—	" fekete	50	58	—	—	—	—	—
" paprikás		40.00	42.00	—	—	—	—	" kávészin	64	—	—	—	—	—	—
" füstölt		44.00	45.00	—	—	—	—	" világos szürke	44	50	—	—	—	—	—
Sonka csont nélkül		44.00	46.00	—	—	—	—	Csuklya, kötése	23	23.50	—	—	—	—	—
" csontos		40.00	42.00	—	—	—	—								
Szalámi		75.00	76.00	—	—	—	—								

Előfizetési felhívás a

„REMÉNY“

BCU „Gyula“ Central University Library Cluj

czimű Tőzsde-lapra.

Midőn az általánosan tapasztalt szükség folytán hozzám több oldalról intézett felszólításnak engedve egy lapot vagyok alapítandó, mely egyfelől minden bel- és külföldi sorsjegyek, értékpapírok, szóval minden kisorsolás alá tartozó kötvényekre vonatkozó időnkinti sorshuzások eredményéről részletes és biztos alapon nyugvó kimutatást foglaland magában, másfelől pedig az érték tőzsdei árak árváltozatai, valamint a helyi és vidéki piacok forgalmi áruinak időnkénti ár-állása felől kimerítő tájékoztatást nyújtand; azon kecségető reménynek adom oda magamat, hogy jelzett vállalatom által jelen ideig e téren szenvedett hiány pótolva s ugyanazért e vállalatban nyilvánuló jóakaratu törekvésem illető helyeken kellően méltányolva leend.

Mivel különösen vidéki közönségünk a sorsjegyek adás-vevése körül ezertéle rászédetéseknak van kitéve, s mivel nem egyszer történt már, hogy egy sorsjegy birtokosa sorsjegyét a vételárnak megfelelő árban eladta, holott ezen sorsjegy az eladást megelőzőleg már a nyerők között kihuzatván — utána tekintélyes nyereség volt járulandó, és viszont, mivel számtalan oly sorsjegy tukmáltatik naponta a közönségre, mely már ezelőtt évekkal kihuzatván, nyereségre mi kilátást sem nyújthat: ugyanazért a lehetőségig megóvándó a közönséget az ily és hasonszerű kijátszások és károsulásoktól, közölni fogom a különböző sorsjegyek azon számait is, melyek már nyerők gyanánt kihuzták, a rájuk eső nyereség azonban még felvéve nincs.

Figyelemmel kísérendem az erdélyi részekben működő különböző bankok, takarékpénztárak és biztosító társulatok pénzületeit s közlendem ezek részvényeinek időnkinti árállítását, valamint a részvények után járuló osztalékok magasságát. Lapom levelezési rovatában a legnagyobb készséggel fogok felvilágosítást adni szakkörömbe vágólag hozzám intézendő minden kérdésre.

Mindennemű hirdetéseket legjutányosabban eszközöndek.

A „Remény“ megjelenik minden hó 8-án és 22-én.

Előfizetési árak postai szétküldéssel.

Egész évre . . . 2 frt. 40 kr.
Fél évre . . . 1 „ 20 „
Egy példány — „ 10 „

A „Remény“ első száma egy általános kisorsolási naptárral együtt megjelenik folyó évi május 8-án. Május 8-kától December végéig terjedő időre előfizethetni 1 frt. 50 krral.

Az előfizetéseket postai utalvány útján és pedig Aprilis végéig kérem a „Remény“ kiadóhivatalába beküldeni, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozva lehessenek.

Brassó, 1873. Márczius hóban.

Werzár Gergely,

lap-tulajdonos és felelős szerkesztő.

31 2—0

☞ Személyes értekezletre „Bankosztályomban“ készséggel állok szakmámba vágó ügyben a t. közönség szolgálata, magán ügyben a rendes levelezés útján válaszolok. ☜

A „Remény“

Bank és Váltó-üzlete, klastrom-utca 561. szám.